

FATEH

**Fikrim uzaqlara gedir arabir
Dönüb qayıdanda tanımaq olmur.
Nədəndi görəsən, şair olanda
Heç kimin işinə yaramaq olmur.**

**Darıxmaq evimi yıxacaq sonda
Bu qoca dünyada yer olmaz mənə.**

Bu yanda evimi yıxan İlahi,
Yəqin, o tərəfdə toxunmaz mənə.

Sənin nə yaşın var nə dərdin ola
Mənimlə deyinən anam, bilirəm.
Sənin böyütdüyün oğul önündə
Dinməyə üzüm yox, lalam, bilirəm.

Sadəcə, mən bir az qərib adamam,
Bəlkə də, sevməyə yoxdu ürəyim.
Bəlkə də, ən adi bir hadisədi
Bu qoca dünyanı qəribsəməyim.

Fikrim uzaqlara gedir arabir,
Dönüb qayıdanda tanımaq olmur.
Ən böyük düşmən də sənin özünsən.
Özünü özündən qorumaq olmur...

Mənim kədərini ikiyə bölmə.
Onsuz da gücüm yox dərd azaltmağa.
Adıyla böyüsün dedilər əvvəl
Sonra düşürtdülər ad ucaltmağa.

Mən uşaq cildində qalaydım gərək.
Susub oynayardım oyuncaqlarla.
Gizlənpaç oynamaq nəyimə lazım
Yurdu bilinməyən yad qucaqlarda?

Yaxşı ki, şad gündə yoxsan yanımda,
Yaxşı ki, uzaqsan bu günümə sən.
Özümü göylərə bağışladım ki,
Mənim təkliyimi görə biləsən...

İlahi, hər şeyi bilirsən amma,
Darıxa bilmirsən bir adam kimi.
Mən adi şeirlər yazıram, uşaq,
Yarada bilmirəm yaradan kimi.

Yəqin günahımdan keçər İlahi,
Yəqin bağışlayar yazıq adamı.
Bəlkə, min il əvvəl məndən də qabaq
Tanrıdan küsübmüş azıx adamı...

Bilinməz toyu da, yası da bunun,
Bir soyuq tər gəzər bədəndə yenə.
Yaman üşüyürük, sonuncu ölən
Örtməyib qapını gedəndə yenə...

Bu adam bənzəməz heç bir adama
Üzündən, gözündən yağmayıb şadlıq.
Bilirsən, əslində hamı ağıllı,
Sadəcə, ikimiz bir az axmağlıq.

Külək pəncərəni oynadır yenə,
Uşağdı elə bil, ağı da kəsmir.
Sən axı bilmirsən, darıxmağımı
Ruhumu sızladan ağrı da kəsmir.

**Yenə saatların kəfkiri yorğun,
Yenə zaman durub baxışın altda.
İlahi, yadından çıxan balalar
İslanır səpdiyin yağışın altda...**

dal t.- 2021.- 18 mart.- S.7.